

opusdei.org

A „Hogyan léptem ki az Opus Deiből” című dokumentumfilm- sorozatról

Megjelent az HBO Maxon egy dokumentum sorozat, amelyben olyan nőkkel készült interjúk szerepelnek, akik az Opus Deiben szerzett negatív tapasztalataikról számolnak be. Erre reagál az Opus Dei hivatalosan.

2025.03.03.

Az HBO Max szórakoztató platform egy dokumentumsorozatot tett közzé, amelyben olyan nőkkel készült interjúk szerepelnek, akik az Opus Deiben eltöltött időszakuk során szerzett negatív tapasztalataikról számolnak be, amelyek közül több már korábban is nyilvánosságra került. Az általuk kifejezett érzések, megosztott tapasztalatok és leírt szenvedés miatt ismételen kifejezzük fájdalmunkat és tiszteletünket, amelyet másokra is kiterjesztünk, akik azonosulnak ezekkel a beszámolókkal.

Az Opus Dei tagjaiként hibáink és sikereink mellett arra törekszünk, hogy jót tegyünk és Jézus Krisztust kövessük mindennapi életünkben. Semmi sem áll távolabb szándékainktól, mint hogy kárt okozzunk másoknak, különösen azoknak, akik a Műhöz tartoznak vagy tartoztak, és akikkel gyakran családi vagy baráti kötelékek fűznek

össze bennünket. Ha mégis szenvedést okoztunk, azt mélységesen sajnáljuk. A korábbi tagok kritikája sok esetben intézményi reflexióra készítetett bennünket, ami javulást és változásokat eredményezett munkánkban, és személyesen is bocsánatot kértünk. Reméljük, hogy ezt azokban az esetekben is megtehetjük, ahol erre eddig még nem volt lehetőség.

Az évek során több folyamaton is igyekeztünk javítani – így a hivatás megkülönböztetésében tapasztalt hiányosságokon, a hivatásbeli elköteleződés túl szigorú előírásain, az ezekből fakadó terhek érzékelésének hiányán, valamint a kilépési folyamat során olykor elégtelen kíséren –, a dokumentumsorozat mégsem tükrözi az Opus Dei valóságát. Ugyanakkor hangsúlyozni szeretnénk, hogy a

sorozat a Művet egyoldalúan és elfogultan mutatja be.

Olyan szervezatként ábrázolja, amelynek a szándéka másoknak való ártás. Ez a kép torz és teljes mértékben ellentétes Szent Josemaría tanításaival, amelyeket emberek ezrei igazolnak, akik az Opus Deiben találták meg a beteljesedést, a személyes növekedést és Istent hétköznapi életükben.

A dokumentumfilm további állításokat is megfogalmaz, amelyeket a Prelatúra határozottan elutasít: soha nem fordult elő semmilyen formában tájékozatlan vagy kényszerített „toborzás”, „emberkereskedelem”, „szolgaságra való kényszerítés” vagy az emberek manipulálására kialakított „bántalmazó rendszer”. Ezek az állítások torzítják az egyes nők által szabadon választott képzést vagy

hivatást. A dokumentumfilm narratíváját egy argentin ügyvéd irányítja – amint azt maga az alkotás is jelzi –, és több olyan „szakértő” is megerősíti, akik az Opus Dei ilyen értelmezésének kialakításáról ismertek, miközben eltávolodnak a hit és a keresztény elkötelezettség hiteles perspektívájától.

Az Egyházon belüli minden hivatás sajátos követelményeket támaszt, amelyek az emberi tapasztalat velejáró kihívásaival együtt járnak. Ezek a követelmények önmagukban nem korlátozzák a szabadságot, és sok közülük a Krisztus-követés olyan útja, amelyet az Egyház évszázadok óta ajánl. Bár érthető, hogy az elszakadás folyamata – különösen, ha a személyes elkötelezettséget mélyen megélték – fájdalmat és szenvedést okozhat, ma az Opus Deiből kilépők többsége támogatással, a kapcsolatok megszakítása nélkül teszi ezt. Sőt,

sokan közülük továbbra is inspirálónak tartják az Opus Dei üzenetét, és részt vesznek a keresztény képzés átadására irányuló programokon.

Cselekedeteinket jó szándékkal kívánjuk véghez vinni, de ez nem mentesít minket a hibák elkövetése alól, és ezt a javulás vágyával ismerjük el. A meghallgatás és tanulás folyamatának részeként olyan protokollokat dolgoztunk ki, amelyek a negatív tapasztalatok befogadását és kezelését, a megbocsátás kérését és adott esetben a jóvátételt szolgálják. Évek óta nyújtunk egyéni támogatást, mind proaktív módon – például a munkahelyváltás vagy az átirányítás megkönnyítésével azok számára, akik korábban a képzésben, irányításban vagy az Opus Dei központok igazgatásában dolgoztak –, mind reaktív módon, a Művet elhagyó emberek panaszainak

kezelésével. Ezek a közelmúltban bevezetett protokollok és irodák újabb lépést jelentenek a személyes sérelmek megoldása és a kapcsolatok helyreállítása felé.

A közelmúltbeli regionális gyűlések (amelyeken több mint ötvenezer ember, köztük volt tagok is konstruktívan részt vettek), a közelgő Általános Kongresszus és az Alapszabályok felülvizsgálata mind azt tükrözik, hogy elkötelezettek vagyunk amellett, hogy az Egyház intézményeként továbbra is meghallgatjuk és átgondoljuk a dolgokat.

Ami a Prelatúra részvételét illeti a dokumentumsorozatban, a produkció előkészítésének és gyártásának négy éve alatt a produkciós cég soha nem vette fel a kapcsolatot az Opus Dei információs irodáival, sem Rómában, sem Spanyolországban, sem más

országokban. Csak a sorozat elkészülte után kereste meg a produkciós cég a Prelátust vagy más meghatalmazott képviselőt a részvétel kérdésében. Az általuk javasolt feltételek nem feleltek meg a szokásos eljárásoknak egy ilyen jellegű sorozat esetében (például a határidők nem voltak tarthatóak). A Prelatúra elutasította a részvételt egy olyan projektben, amelyet már létező keretek között dolgoztak ki, és amely elfogultsággal készült, amely csak a megerősítő választ fogadta el, valódi párbeszéd iránti érdeklődés nélkül. Szívesen részt vettünk volna a folyamatban, de csak az utolsó pillanatban kínálták fel nekünk a válaszadás lehetőségét.

.....

opus-deibol-cimu-dokumentumfilm-
sorozatrol/ (2026.03.31.)